

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΗ'

Τρίτη 15 Μαΐου 2018

ΘΕΜΑΤΑ

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής: «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (αναδιτύπωση, L180/96/29-6-2013) και άλλες διατάξεις - Τροποποίηση του ν.4251/2014 (ΑΞ 80) για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2014/66/ΕΕ της 15ης Μαΐου 2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών στο πλαίσιο ενδοεταιρικής μετάθεσης - Τροποποίηση διαδικασιών ασύλου και άλλες διατάξεις», σελ. 7535- 7607

γιών και των διατάξεων, που εισάγει η Κυβέρνηση σήμερα επί της εφαρμογής της μεταναστευτικής και προσφυγικής πολιτικής.

Ήταν ένας διάλογος όλες αυτές τις ημέρες, που μας έδωσε την ευκαιρία να αναδείξουμε, επίσης, τα σύγχρονα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η χώρα σε σχέση με το προσφυγικό, καθώς και τη μη αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης.

Μιας και λάβατε μία πρωινή πρωτοβουλία, κύριε Υπουργέ, να σας πω ότι με τη σημερινή αστυνομική επιχείρηση εκκένωσης των δύο καταυλισμών στην Πάτρα, έστω και καθυστερημένα, προσήλθατε στη θέση μας. Υιοθετήσατε τη δική μας πολιτική. Επίσης, πρέπει να σας πω ότι ακολουθήσατε και τη μοναδική ενδεικνύμενη μέθοδο, την οποία είχαμε προτείνει από την αρχή στις συζητήσεις, τόσο στην επιτροπή, όσο και στις άλλες συναντήσεις που είχαμε.

Τελικά, αυτό το οποίο αποδείχθηκε είναι ότι η πίεση που άσκησαν οι κάτοικοι, οι σύλλογοι, οι φορείς, όσοι εξ ημών στηρίξαμε συστηματικά αυτή τη διαδικασία, κατέληξε σε μία επιχείρηση της Αστυνομίας, η οποία εκκένωσε, χωρίς τη χρήση δύσανάλογης βίας, τους καταυλισμούς και οδήγησε πάνω από τετρακόσιους πενήντα με τετρακόσιους ογδόντα πρόσφυγες σε άλλες δομές φιλοξενίας εκτός Αχαΐας. Δηλαδή, είναι αυτό που λέμε για πρώτη φορά: «Ήταν δίκαιο και έγινε πράξη, κύριε Υπουργέ. Καλώς το κάνετε». Μόνο που θα πρέπει να ενημερωθούν και οι συνάδελφοι, οι οποίοι πριν από έστω και μία εβδομάδα έλεγαν ότι τέτοιες μέθοδοι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν.

Στην ουσία, όμως, θα πρέπει να δώσουμε -για να είμαστε ακριβείς- τα συγχαρητήριά μας στην Ελληνική Αστυνομία, διότι με πολύ μεθοδική δουλειά κατάφερε σήμερα να εκκενώσει τους καταυλισμούς. Να πούμε και στους φορείς, στον δήμο -ο οποίος ήταν ανύπαρκτος όλη αυτήν την περίοδο- και στο Υπουργείο, ότι δεν πρέπει να αφήσουμε να ξαναγίνει ένας τέτοιος καταυλισμός, διότι ήταν μια εστία προβλημάτων δίπλα στο λιμάνι, μια εστία ανομίας και εγκληματικότητας, ταυτόχρονα με την ωμή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τις συνθήκες διαβίωσης προσφύγων και μεταναστών σε αυτούς τους άτυπους καταυλισμούς στην Πάτρα.

Πέρα απ' αυτό, όμως, μπαίνω στην ουσιαστική συζήτηση του σχεδίου νόμου που έχουμε σήμερα στην Ολομέλεια. Από τη μία πλευρά, έχουμε δύο οδηγίες, που είναι σχετικές με την υποδοχή των αιτούντων άσυλο διεθνούς προστασίας και συμπίπτουν με μια σειρά από τετελεσμένες πλέον καταστάσεις, οι οποίες υπάρχουν στην εφαρμογή της προσφυγικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Τι έχουμε; Έχουμε διόγκωση του αριθμού των εγκλωβισμένων προσφύγων στα νησιά του βορείου Αιγαίου. Έχουμε ασφυκτικές και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης στα hot spots. Δεν το λέμε μόνο εμείς, δεν το διαπιστώνετε μόνο εσείς -ο Πρωθυπουργός δεν θέλησε να δει αυτές τις συνθήκες- αλλά το διαπιστώνουν όλοι οι διεθνείς οργανισμοί. Έχουμε αύξηση των ροών από τον Έβρο και εκρηκτική κατάσταση στις τοπικές κοινωνίες. Τελικά, έχουμε μια αποτυχία της προσφυγικής πολιτικής που εσείς εφαρμόζετε.

Επομένως, για να ξεκαθαρίσουμε τη δική μας θέση επί του νομοσχεδίου και να δούμε σε ποια βάση μπορούμε να συζητήσουμε, υπερψηφίζουμε την ενσωμάτωση των ευρωπαϊκών οδηγιών. Πρόκειται για οδηγίες, οι οποίες βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση πλέον, από αυτό που θα ονομάζαμε «πραγματική κατάσταση στην Ελλάδα». Βρίσκονται πίσω από τη σημερινή κατάσταση. Δεν στηρίζουμε, όμως, την προσφυγική πολιτική της Κυβέρνησης.

Άρα, επί της αρχής του νομοσχεδίου ψηφίζουμε «παρών» και αυτό για λόγους καθαρά τυπικούς, που αφορούν την ενσωμάτωση ευρωπαϊκών οδηγιών. Σας λέμε ότι εάν δεν υπήρχαν αυτές οι οδηγίες, θα είχαμε καταψηφίσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Δύο λόγια σχετικά με τις οδηγίες: Η προθεσμία για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, με την αναθεωρημένη οδηγία περί υποδοχής, έχει ήδη παρέλθει από το 2015. Οι συνθήκες που θα εφαρμοστεί είναι τελείως διαφορετικές. Ωστόσο, όπως και σε κάθε ενσωμάτωση οδηγίας, θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι αυτό που έχει σημασία δεν είναι η ψήφιση, η ενσωμάτωση της οδηγίας, αλλά η εφαρμογή της.

Η οδηγία αφορά στην υποδοχή των αιτούντων άσυλο, με τα

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθ' όλη τη διάρκεια των συζητήσεων στην επιτροπή, πραγματικά αναδείχθηκαν οι μεγάλες αντιφάσεις μεταξύ της συζήτησης επί των δύο ευρωπαϊκών οδηγιών

δεδομένα της εποχής που ψηφίστηκε. Το 2013 υπήρχε μεν ειδική διαδικασία για τα σύνορα, αλλά κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει, όχι τις αυξημένες ροές του 2014 και κατόπιν τις πολύ αυξημένες του 2015, αλλά την εφαρμογή της κοινής δήλωσης Τουρκίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι συνθήκες διαβίωσης, η απόλαυση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην οδηγία αυτή για τους αιτούντες άσυλο, δεν μπορούν να υπάρξουν στα νησιά του Αιγαίου. Βρίσκονται σε αδιανόητη απόσταση από την πραγματικότητα. Είναι αδύνατο, επομένως, να συγκρίνεται αυτό που ψηφίζουμε με την κατάσταση που υπάρχει σήμερα στο προσφυγικό.

Η ενσωμάτωση της οδηγίας, όμως, έχει μία χρησιμότητα. Σημαίνει στην ουσία, διεκδίκηση και εφαρμογή πολιτικών, κύριε Υπουργέ, για την αποσυμφόρηση των νησιών, αν θα ήθελε κάποια κυβέρνηση να εφαρμόσει ουσιαστικά τη συγκεκριμένη οδηγία.

Εσείς, κατά τη γνώμη μας, κάνετε το αντίθετο. Μετατρέπετε τα νησιά, αλλά και το σύνολο της επικράτειας, σε έναν χώρο εγκλωβισμού προσφύγων, ο αριθμός των οποίων αυξάνεται συνεχώς.

Πάμε, όμως, λίγο στις διατάξεις, γιατί έχω επιλέξει για την πρωτολογία μου μια σειρά από άρθρα τα οποία, νομίζω, ότι είναι ενδεικτικά των προσαρμογών που χρειάζεται να κάνετε για την ψήφιση του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου.

Το άρθρο 7, παράγραφος 2 αφορά τον γεωγραφικό περιορισμό της διαμονής των αιτούντων για συγκεκριμένους λόγους, όπως η δημόσια τάξη και η ανάγκη ταχείας επεξεργασίας της αποτελεσματικής παρακολούθησης της αίτησης του αιτούντος άσυλο. Θεωρούμε ότι αυτός ο γεωγραφικός περιορισμός παραπέμπει σε μια εξατομικευμένη κρίση, δεδομένου ότι αναφέρεται σε περιορισμούς της ελεύθερης κυκλοφορίας κάθε αιτούντος.

Από την πλευρά μας, λοιπόν, θεωρούμε ότι θα πρέπει να τεθεί -ορθά το υπογράμμισαν και οι φορείς- ένα χρονικό όριο διάρκειας του περιορισμού, ώστε να μην αυτοματοποιηθεί η χρήση του συγκεκριμένου μέτρου, χωρίς να υπάρξει συγκεκριμένο αποτέλεσμα.

Επίσης, αυτή η διάταξη -είναι πάρα πολύ απλό- στην παράγραφο 2 πρέπει να συμπληρωθεί με διάταξη που θα εξαιρεί -ας μην πάμε στον γεωγραφικό αποκλεισμό, εάν η λέξη τρομάζει- συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές από την ελεύθερη μετακίνηση και θα δίνει τη δυνατότητα αποκλεισμού από την ελεύθερη κυκλοφορία αιτούντων άσυλο σε νομούς της χώρας, που είναι πύλες εξόδου, για να μην έχουμε τη δημιουργία καταστάσεων, όπως αυτές που είδαμε πλησίον του λιμανιού της Πάτρας.

Η εν λόγω προσθήκη είναι αναγκαία, λόγω των προβλημάτων που στο παρελθόν είχαν δημιουργηθεί και αναβίωσαν πρόσφατα.

Άρθρο 10: Θεωρούμε ότι η μη κράτηση των ανηλίκων πρέπει να είναι ο κανόνας και μόνο σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις σοβαρής εγκληματικής συμπεριφοράς να επιβάλλεται στέρηση ή περιορισμός της ελευθερίας. Επομένως, θεωρούμε απαράδεκτη -όπως σημειώνει και ο Συνήγορος του Πολίτη- οποιαδήποτε μορφή στέρησης της ελευθερίας των παιδιών, που συνδέεται αποκλειστικά με το νομικό καθεστώς των ίδιων ή των γονέων τους, ως αλλοδαπών πολιτών, ως πολιτών τρίτων χωρών. Και αυτό, γιατί αποτελεί παραβίαση των δικαιωμάτων, παραβιάζει την αρχή του υπέρτερου συμφέροντος του παιδιού, όπως αυτή καταγράφεται και αναδεικνύεται στο άρθρο 37 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Το πρόβλημα, όμως, των ευάλωτων και των ανηλίκων, ιδιαίτερα στα κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης και στα κέντρα φιλοξενίας είναι η ανεπάρκεια και, σε ορισμένες περιπτώσεις, η απουσία δομών κοινωνικής, ιατρικής και ψυχικής υποστήριξης, με αποτέλεσμα οι παραπάνω ευάλωτες ομάδες να διατρέχουν σοβαρό κίνδυνο εγκατάλειψης και περαιτέρω θυματοποίησης.

Αυτά τα θέματα, με θύματα ανηλίκους δεν τα λύνει η οδηγία, αλλά είναι ζητήματα συγκεκριμένης κοινωνικής και μεταναστευτικής πολιτικής, που δεν διαθέτει η Κυβέρνηση, αλλά, επίσης απ' ότι φαίνεται, δεν προσπαθεί να διαμορφώσει.

Σχετικά με το άρθρο 13, για την ένταξη όλων των ανηλίκων στο εκπαιδευτικό σύστημα. Σας είπα και στην επιτροπή ότι αποτελεί ένα παράδειγμα σουρεαλιστικής νομοθέτησης. Για όσους γνωρίζουν, έστω και ελάχιστα, την πραγματικότητα στα camps, πρό-

κειται για πρακτική αδυναμία εντός τριμήνου να παρακολουθούν οι ανήλικοι το εκπαιδευτικό σύστημα. Ωστόσο, πρόκειται -και αυτό θα πρέπει να το προσέξουμε και το λέω στους συναδέλφους, οι οποίοι ξέρω ότι έχουν όλοι την ίδια ευαισθησία απέναντι στην πρόσβαση των παιδιών αυτών στο εκπαιδευτικό σύστημα- για μια διαφορετική διατύπωση από τον Κώδικα Μεταναστευσης, ο οποίος αναφέρεται στις ίδιες συνθήκες πρόσβασης στην εκπαίδευση των ανηλίκων πολιτών τρίτων χωρών με τους ανήλικους Έλληνες και όχι, αγαπητοί συνάδελφοι, υπό προϋποθέσεις ανάλογες, όπως αναφέρεται μέσα στην οδηγία. Αυτό θα πρέπει να αλλάξει.

Στο ζήτημα του δικαιώματος των προσφύγων στην εκπαίδευση νομίζω ότι αν αποδειχθείτε την διατύπωση η οποία βρίσκεται σήμερα στην οδηγία, πάμε χρόνια πίσω, σε σύγκριση με το παρόν, αλλά και σε σύγκριση με την πραγματικότητα. Θυμηθείτε πότε ακόμη, και για τα παιδιά χωρίς χαρτιά ή παιδιά γονιών χωρίς χαρτιά, είχαμε εμείς θεσμοθετήσει την ελεύθερη πρόσβαση στο εκπαιδευτικό σύστημα. Δεν μπορούμε σήμερα, τόσα χρόνια μετά, να μιλάμε υπό προϋποθέσεις ανάλογες. Χρειάζεται να είναι οι ίδιες προϋποθέσεις και κάθε κυβέρνηση να εργάζεται για την ισότιμη πρόσβαση όλων των παιδιών στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Στο άρθρο 18 πρέπει να οριστούν οι δομές που ο ν.4375/2016 όρισε στην περίπτωση γ' της παραγράφου 4 ως δομές που θα λειτουργούν υπό την ευθύνη της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης. Άρα, είναι σημαντικό, να προσδιοριστεί σε ποιον αποστέλλεται το αίτημα στέγασης του αιτούντος άσυλο. Με ποιες προδιαγραφές επιλέγονται οι χώροι φιλοξενίας και από ποιον επιλέγονται και πώς ακριβώς ασκείται η εποπτεία σε αυτούς τους χώρους, από ποια αρμόδια αρχή; Αυτό, που θα πρέπει να δούμε, είναι ότι, εάν αφήσουμε αυτή τη διάταξη έτσι, θα είναι μια σοβαρή παράλειψη και πρέπει να διορθωθεί. Είναι εύκολο να διορθωθεί.

Στο άρθρο 23 είναι ανάγκη, κατά την άποψή μας, να επεκταθεί η ιατρική γνωμάτευση, όχι μόνο στα θύματα βασανιστηρίων, αλλά και άλλων σοβαρών πράξεων βίας, αλλά και στις ευάλωτες ομάδες και στους ψυχικώς πάσχοντες.

Όμως, αυτό που δημιουργεί, αν θέλετε, τα περισσότερα ερωτηματικά ως προς την πολιτική της Κυβέρνησης, είναι η τροποποίηση των διαδικασιών ασύλου του ν.4375/2016. Δεν θα επεκταθώ πολύ για τις πλασματικές επιδόσεις των αποφάσεων στον διοικητή του Κέντρου Υποδοχής και Ταυτοποίησης ή σε ειδικό διαδικτυακό τόπο. Η περίπτωση της επίδοσης στον διοικητή του ΚΥΤ δεν είναι αποτελεσματική, γιατί αν όπως φεύγουν βρίσκεται στο κέντρο, η επίδοση θα γίνει στον ίδιο. Αν δεν βρίσκεται, δεν θα γίνει πουθενά και επομένως, δεν έχει καμμία σημασία, δεν έχει κανένα νόημα αυτή η διάταξη.

Επίσης, είναι παράδοξο το γεγονός ότι αντί να αποδοθεί πλήρης και αποκλειστική λειτουργικότητα και αρμοδιότητα στις Επιτροπές Προσφυγών η διάταξη για την απομάκρυνση με ΚΥΑ δικαστών από τις Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών, της Αρχής Προσφυγών προσκρούει στον χαρακτήρα της λειτουργίας των συγκεκριμένων διοικητικών επιτροπών, ως επιτροπές με οιωνό δικαιοδοτική λειτουργία, λόγω της σύνθεσής τους κατά τα 2/3 από διοικητικούς δικαστές. Γιατί θέλετε να το αλλάξετε και όχι να τους αποδοθεί μεγαλύτερη λειτουργία, μεγαλύτερη αυτονομία, για να μπορούν να εξετάζουν τις προσφυγές πιο γρήγορα; Επίσης, θεωρούμε «ύποπτη» και δικαιολογία ανακόλουθη τη διάταξη, με την οποία καταργείται η σύμφωνη γνώμη τριμελούς επιτροπής επιλογής για τον Διοικητικό Διευθυντή της Αρχής Προσφυγών -εκπρόσωποι Συνηγόρου του Πολίτη ή ΑΣΕΠ, καθηγητές ΑΕΙ- υπέρ της διακριτικής ευχέρειας επιλογής του αρμοδίου Υπουργού.

Άρθρο 28 παράγραφος 2. Η κατάργηση γνωμοδοτικού οργάνου με εκπροσώπους δύο συνταγματικά κατοχυρωμένων ανεξάρτητων αρχών φαίνεται -και πιστεύουμε ότι έτσι είναι- να μειώνει τον ανεξάρτητο χαρακτήρα της Αρχής Προσφυγών και νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να το ξαναδείτε.

Στο άλλο κεφάλαιο ας δούμε μερικές διατάξεις οι οποίες νομίζω ότι έχουν σημασία για τον τρόπο που σκέπτεστε τη μεταναστευτική πολιτική.

Στο άρθρο 31 παράγραφος 1 προστίθενται αυτοί, που έχουν

συνάψει σύμφωνα συμβίωσης στον ορισμό των μελών οικογένειας Έλληνα πολίτη και αποκτούν δικαίωμα για άδεια διαμονής, όπως αυτοί που έχουν συνάψει γάμο. Συμφωνούμε.

Στην παράγραφο 2 προστίθενται αυτοί, που έχουν συνάψει σύμφωνα συμβίωσης στον ορισμό των μελών οικογένειας επενδυτή και αποκτούν δικαίωμα εγκατάστασης στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, για ενάμισι λεπτό. Ευχαριστώ.

Στην παράγραφο 3 προστίθενται αυτοί, που έχουν συνάψει σύμφωνα συμβίωσης στον ορισμό των μελών οικογένειας στρατηγικού επενδυτή και αποκτούν δικαίωμα εγκατάστασης στη χώρα.

Πάμε τώρα στην παράγραφο 4. Ενώ παρουσιάζεται ότι με τις προτεινόμενες αλλαγές γίνεται πιο εύκολη η πρόσβαση στις άδειες για εξαιρετικούς λόγους, η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Να συμφωνήσουμε ότι οι μετανάστες, που πληρούν κάποιες προϋποθέσεις, μπορούν και πρέπει να αποκτούν άδεια διαμονής. Η ισχύουσα νομοθεσία προβλέπει τρεις κατηγορίες: Αυτούς που έχουν εισέλθει στη χώρα νόμιμα, αυτούς που κατείχαν στο παρελθόν άδεια διαμονής και για κάποιο λόγο απώλεσαν το δικαίωμα και αυτούς που δεν ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες, αλλά αποδεικνύουν με έγγραφα βεβαίως χρονολογίας ότι βρίσκονται στη χώρα πάνω από επτά χρόνια.

Και στις τρεις περιπτώσεις μέχρι σήμερα οι αιτούντες άδεια πρέπει να αποδεικνύουν ότι έχουν αναπτύξει βιοτικούς δεσμούς με τη χώρα, έχουν δηλαδή με κάποιον τρόπο κοινωνικοποιηθεί.

Με την προτεινόμενη διάταξη καταργούνται οι πρώτες δυο κατηγορίες και παραμένει η τρίτη, που πλέον αφορά και όσους εισήλθαν μόνιμα στη χώρα και όσους κατείχαν στο παρελθόν άδεια. Προφανώς, τα νέα δεν είναι καλά για αυτούς που πρέπει να περιμένουν τέσσερα χρόνια περισσότερο από ό,τι προβλέπεται σήμερα. Για αυτούς που κατείχαν στο παρελθόν άδεια το ισχύον ζήτημα προβλέπει ευμενέστερη μεταχείριση, μια που δεν πρόκειται για νομιμοποίηση, αλλά για επαναφορά στη νομιμότητα και αυτό πιστεύω ότι θα πρέπει να το συνομολογήσετε. Τώρα αντιμετωπίζονται όλοι ισότιμα με αυτούς που δεν είχαν ποτέ άδεια και είναι μια ισότητα προς τα κάτω.

Επίσης, για πρώτη φορά ορίζεται ότι πολίτες τρίτων χωρών μπορούν να αξιοποιούν τις σχετικές διατάξεις εφάπαξ. Μια φορά. Πολύ πρόσφατα ο ΣΥΡΙΖΑ ζητούσε δεύτερη ευκαιρία για τους μετανάστες. Και τώρα αυτό το οποίο ζητάει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι τελευταία ευκαιρία για τους μετανάστες. Άπαξ. Θα αλλάξει; Εάν το φέρετε. Θα μπορούσατε να το είχατε φέρει από την αρχή.

Πρακτικά είναι λογικό το δικαίωμα αίτησης για εξαιρετικούς λόγους να μην οδηγεί σε συνεχείς νομιμοποιήσεις του ίδιου ατόμου που ουσιαστικά δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που θέτει η πολιτεία. Όμως, είναι προφανώς άδικο όλοι να τίθενται κάτω από την ίδια εξισωτική βάση. Το «άπαξ» νομίζω ότι πρέπει να αφαιρεθεί και, αν κατάλαβα καλά από τους συναδέλφους, τέτοια είναι η πρόθεσή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Παπαθεοδώρου, αν θέλετε, ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως, διατηρούμε τις επιφυλάξεις μας για το πώς επιταχύνονται οι διαδικασίες με τη διάταξη αυτή. Για να αποδείξουν οι μετανάστες τη συνεχή επταετή διαμονή, πάλι πρέπει να αποδείξουν με έγγραφα τα οποία θα προσκομίσουν.

Στη δευτερολογία μου θα σας αναφέρω και άλλες δυο ουσιαστικές παρατηρήσεις που έχουμε για τις τροπολογίες.

Πρέπει να σας πω, όμως, το εξής. Η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος είναι αδιέξοδη. Σε καμμία περίπτωση με εμβολωματικές πολιτικές δεν μπορείτε να προχωρήσετε. Το ζήτημα της ταχείας και δικαίως απονομής ασύλου -θα επαναφέρει και την τροπολογία του ο συνάδελφος κ. Καρράς- χρειάζεται σήμερα να περάσει μέσα από τη σύντμηση του χρόνου και τις δικαίες διαδικασίες. Αυτό μπορεί να γίνει, αυτό χρειάζεται περισσότερο προσωπικό στην Υπηρεσία Ασύλου και επίσης χρειάζεται ταχύτερες διαδικασίες, έτσι ώστε να αποδίδεται το άσυλο και να απελευθερώνονται από τον εγ-

κλωβισμό οι πρόσφυγες. Διαφορετικά, οι τοπικές κοινωνίες και οι πρόσφυγες θα ζουν την ίδια αβίωτη καθημερινότητα και σε αυτό νομίζω ότι κύρια υπεύθυνη για τη διαχείριση είναι η Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.